



"EDINOST"

Ishaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.	
za polu leta " 3.—; " 4.50	
za četrt leta " 1.50; " 2.25	

Z "Novičarjem" vred:

za vse leto gl. 7.—	
" polu leta " 3.50	
" četrt " " 1.75	

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 6 nov. — Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — "Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Oglasi in oznanila se računajo po 8 nov. vrnica v petiti; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javna sahvala, osmrtinice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uradništvu Fiazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo Fiazza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

* V edinost je moč *

Od zrna do zrna...

Komaj da se je Prusom posrečila vojaška predloga, vsled katere jim bode, seveda v silno gorje lastnega naroda, mogoče, svojo vojna moč pomnožiti, že mislijo „germanizatorji vsega sveta“ na drugi načrt pangermanske svoje politike. Od zrna do zrna — to je pruska politika.

Kar se tiče osobito „vojaške predloge“, hotela je Nemčija svet prepričati, da jej gre za „bran domovine“ v slučajih evropske vojne, iz katere, kakor pač ni dvomiti, si namerava Pruska — ako bi bil zares v vsaki luknji rak — pridobiti najlepšo žrtev — Avstrijo.

Ali iz najnovejšega čina igralcev političnega pruskega šaha pa sije namera „germanizatorjev“, oziroma modernih nemških pohlepnežev, kar brezi vse sence na dan!

Načrt izločenja Galicije in Bukovine pognal je — čeravno v taboru „avstrijskih“ Nemcev skovan — uprav iz istih tal, kakor nemška vojaška predloga, kakor sploh vsi čini germanizatorske politike izven Prusije: od zrna do zrna...

Ni nam Slovanom potreba kdo ve kake ostrovidnosti, pa zapopademo na prvi mah, kam pes táco moli — kajti: ali ne nosi ta pruski pes v táci svoji brušenega orožja in streliva razne vrste? — Od zrna do zrna — — —

Seveda, Germanija, ta „boginja človeštva“ ne sme ni trenutja čakati, da vse najbrzeje ukrene, kar jej pripomore do hitrega poraza vseh nenemških narodov sveta, da čem prej doseže svoj smoter, ko bode na zemlji — „jeden hlev in en pastir“ — seveda, germaniskil!

In v dosego tega smotra služiti jej mora vse, kar leze in gre, a prvi vrsti v naši Avstriji. Kajti Avstrija, ki naj bi bila prva žrtva pruskega zmaja, mora s vaemi njenimi Slovani vred prva

v njegovo žrelo in naj se branijo Slovani kakor koli jim drago.

Da pa bode ta čin germanofilov mogoč, treba je v prvi vrsti Avstrijo tako razkosati, da je vsako politično približanje njenih rešiteljev, Slovanov, nemogoče, kajti ti „neznosni“ avstrijski Slovani so še nekov jez, ob kateri že stoletja dolgo buta zaman pangermanski bik se svojimi rogmi.

Ako pošklimo nekoliko v ta politični pangermanski kalejdoskop, zares mora nas postati groza in strah, kaj vse mora zreti notri naše okó; kajti, kar se skriva na vnanje pod krinko pravilnosti avstrijskih zakonov, vidi se v čudapolni kámeri v svoji pravcati naravni podobi!

Kajti, kolikor je imela Prusija pred svojo, baš po njej provocirano vojno s Francijo v Francoski tajnih ogleduhov, ki so si znali pridobiti pristop do najodličnejših mest francoske administracije, razmeroma ravno toliko jih ima danes v naši Avstriji, ali celo morda še nekoliko več. In kako si pri tem razmerji mi Slovani Avstrije zamoremo misliti, da dosežemo pod denašnjimi političnimi razmerami v Avstriji le trohico samostojnosti? Kako si zamoremo misliti, da naši „germanizatorji sveta“ odstopijo le za las od svojega načrta ter da „iz ljubezni do Slovanov“ prepuste nam, po čemer hrepene sami, namreč samostojnost na slovanski zemlji naše države? Bog! prej bi smeli pričakovati, da deroči lev izpusti iz žrela ugrabljeni plen! Danes nas branijo še avstrijski zakoni, da smemo postavno tirjati, kar nam po naravi gre; a kdo nam jamči za to, da ti zakoni obveljajo le še malo let? Ali ne kažejo znamenja, kaj se namerava tam „gori“?

In ako nas „branijo“ zakoni, ali ne hrumi izven teh cela armada germanizatoričnih sredstev proti nam — sredstev,

pólt, marvoč, da je njegovo — srce, iz čegar trde skorje ruje ono bitje pogubonosne strasti plevel...

V tem hipu pa se začuje od nekoč silen jok — plaho, dvigne glavo žena, ustane ter brzim korakom odide tija, od koder se razlega jok: — notri v seli stoji mala kočica in okoli kočice zbranega je obilo ljudstva — moški, ženske in otroci. Nebrižno stoje, roke križema držé — dá, moški celo prižigajo kresilom svoje pipe — in gledajo, kaj se godi. Nekateri popenja se celo po leseni steni kočice in utikajo debele svoje glave skozi mala okna; in na licih tega ljudstva ni čitati najmanje sence sočutja, nasprotno: neko hudobno škodoželje in krvoločnost zijata mu iz od smeha široko razkrojenih obrazov in obupni krik, ki se razlega iz temne kočice, mu je v slast in veselje.

A notri godi se nekaj strašnega. Sredi temne zatuhle izbe stoji razkoračeno surov človek, grdega, zabuhlega lica — poznati mu je, da je — krčmar in mesar. V jedni roki drži kričočega otroka ter mu vleče raz trepetajoče telesce malo krilce, po tem pa ga vrže v kot izbe, kjer trepeče, s povzdignjenimi rokami milosti proseč, troje nazih črvičev, vsi oropani borega krila.

Ali baš v tem hipu, ko zgrabi z drzno

kakoršnih niti vsakdo izmed nas ne pozna in ne opazi?

Le ozrimo se notri v tajnostno kámero, česa zapazimo še ondi? Ali ne mrgoli ondi vsakovrstnih špijonov, ki rujejo v našem privatnem življenji zoper nas, da bi izvedeli, kaj se dogaja v naših gmotnih razmerah? Ali ne izpodkopavajo tinajete faktorji v tem oziru vsega, kar nosi količkaj slovansko lice? Vsakdo iz mej čitateljev naj oistro presoja svoje najbližje prijatelje in sosede, ki se ne zlagajo z najmanjim, kar je slovansko — vai ti so ogleduhi prusijanstva, vai ti sodelujejo na jednem skrivnem načrtu germanizovanja Avstrije! Le povejte jim to naravnost v lice!

Kaj nadalje pomeni naš tužni, obžalovanja a tudi zasmehovanja vredni boj mej dvema taboroma slovenskima?

Ojstro pretresajmo pomen tega boja in namere onih krogov, ki so uneli ta boj! Kaj bode posledica tega? Bratje! tu jo je pogodil Prus: raztrgati slogo mej avstrijskimi Slovani — potem se um mora posrečiti — vse!

In káko boljše sredstvo si je zamogel German izvoliti, da raztrga slogo mej nami, kakor da hoče zlorabljati versko vprašanje?

Le spomnimo se besed odličnega dostojanstvenika: da „slovenščine niti treba ni“!

Te besede nam povedo vse!

Te besede nam tolmačijo grožnjo nekaternikov, da ne odnehajo od boja nikdar in na nikaki način!

O nikar nikar!

Ka je njim do liberalizma, a čemer obkladajo naše naprednjake (tužno, ako niso naprednjaki narodovi tudi oni)? Vsaj jim je dobro znano, da nemški, to je židovski liberalizem, pri nas ne najde prostora. Naj ne iščejo dlake v jajcu!

Mi pripoznamo radi in nečemo tajiti, da ne bi imeli tudi oni dobrih namenov;

neusmiljeno svojo roko — v zibeli ležeče dete, da bi oskrnil sveto last nesrečne matere — — prihiti sem od polja ona žena, obupno vijóč zveneli roki.

Ljudstvo se jej umakne kot kužnemu človeku in bolestnim krikom plane notri ter pade na koleni pred surovim možem obupna žena. A grdo se zadere nad njo in jo pahne od sebe, tiran:

„Ho, ho! ali meniš, da omečita moje srce tvoj vik in krik, nespametno bitje? Dolgo dovelj sem čakal in trpel, da mi plača račun — zaman! Sedaj pa mi je tega dovolj in ne čakam več dalje in meju tem, ko leži tvoj brezvestni mož doli v jarku za plotom pijan, — napil se je poslednjič na up! —, polastim se njegovega imetja in mu vzamem najmanjšo trohico ter Vas zapodim brezi strehe in krila na cesto, da Vas požro volkovi, da Vas raztrga deroča zverjad! A ni še ugašeno hrepenenje moje po osveti, kajti tudi po tebi...“

In pri teh surovih besedah stegne kruto svojo pest po nesrečnici, ki je žena družega, a ki se ne briga za dolžnosti zakona svojega: zaman prosi žena, zaman pretaka solze in kaže svoje od težkega dela na polji krva-veče prste, — zaman ječi in pripoveduje, kako se trudi in prebdeva noči, da zamore

ali da bi hoteli mirnim sreem in hladno krvjo motriti sedanje homatije, prepričali bi se ti gospodje, da njih sedanje delovanje ne služi veri, ampak nameram naših germanizatorjev: da se dajo rabiti kot orodje za razcepjenje naše sloge. In odgovornost teh gospodov je temvečja ravno zato, ker je notoriška istina, da jih narod rad sluša in — uboga.

Oh, ti ubogi narod slovenski, da je tudi to moralo priti čez Te!

Gorje Ti, ako voditelji Tvoji ne bodo razumeli namer in zanj pangermanske politike, ako bodo na ptujo željo sejali razpor in z rasporom potujčevanja strupeni sad v srce Tvoje!

Toda Bog, isti vse mogočni Bog, ki nas je obvaroval že sto- in stoletja, da nas ni porazila tuja sila, obvaroval nas bode tudi te nesreče! — Vsaj se z omiko naših nasprotnikov razvija tudi izomika naša, da nam je moči bistrim očesom takoj izpoznati, od kodi preti nevarnost in te izomike nam ne potepajto vsi naši germanizatorji v kakoršni koli obliki.

Ali pri vsej opasnosti, ki hrumi okoli nas, nam naračča jedina zavest, da ostanemo trdni v svojem narodnem prepričanju in oni most, za katerega nabira, zrna do zrna, med nami Prus, utegne se mu zrušiti nad glavo ter ga pogubiti.

DOPISI.

Iz Tomaja, dne 5. avgusta 1893. —

Trda so kraška tla, a še tréi smo mi, ki jih tlačimo. Kar neprenehoma nekam dremljemo in prav nič se ne zmenimo za ostali svet, niti ne pozvedujemo, kaj se po tujem godi, niti ne privoščimo drugim kake novice iz naših na pol pozabljenih krajev.

Res da posebnih znamenitosti za razvajena ušesa nimamo, rekel bi, nikoli; ali vendar se tudi pri nas pripeti vsak vek

preživeti sebe in ubogo deco v tem, ko nesrečni strasti propali mož zapije slednji prisluženi božjak!

Krutemu človeku se ne omeči arce, ne, celó tréi postane od vročih solz, ki kapajo nanj — ljudstvo pa se surovo veseli in krohoče — zroč najdivjejši čin, kar ga doprineesti more silna surovost človeška. —

V tem se prebudi pijanec v jarku in bolestno ječeč obrne se vznak, da mu vre čisti zrak v široko razklenjena usta. A takoj se mu zopet povrne san in sedaj ugleda nov tožni prizor: k njemu po vroči cesti gredo, ki jih je vrgla v skrajno bedo njegova grozovita strast in bridko ječeč zeva ob samotni cesti. Sedaj pak se zbero okoli njega in — jemljo slovo, tužni kleče ob materi in zamolkli čuje se glas: „Z Bogom! Oduščamo ti, odpusti Ti — Bog!“ Gredo . . .

Tedaj pak stisne sanjočemu ostra bolest srce in silnim glasom kliče: „čakaj! čakajte!“ se prebudi ter hoče planiti k višku, a na prsih sedi mu ostudna pošast ter ga davi k tlom — —

Je-li pošast zle njegove strasti, je li zlobna vest?

Ali ga oblažijo grozne sanje . . . ?

PODLISTEK.

Pesmi brez imena.

Priobčuje Ivan Fajdiga.

VI.

Ob kraji ceste, uprav notri o umazanem jarku, leži človek in — spi.

Poznati je po lepi njegovega života, da je pijan in da ga je morda nekdo od ceste, kjer se je nezavesten zgrudil, porinil notri v jarek, kakor se odrine kamen, — z nogo, v ošabnem zanikovanji brezdušne materije . . .

A pijanec ni brezdušen, kajti v tem trenutji mučijo ga, podeč se po trpeči njegovi duši, grozne, strašne sanje.

Sanja se mu — čudo, kako mnogokrat so sanje zrcalo resnice in to celo pri nezavednem pijancu! — sanja se mu, da leži za plotom, v jarku, pijan, oncsnažen. Zažarelo lice tišči v mokro travo in umazani znoj rosi mu z lasmi ovito tème.

Solnce pripeka z gorečim žarom na zemljo in ni je žive duše na širnem polji, — le ondi na dolgi njivi čepi žensko bitje in kljuje — kljuje s trdimi, ogorelimi prsti iz razrušene zemlje trnjevi osat; pri tem pa jej lije vroče solze iz očij doli na razbeljeno zemljo in videti je, kakor da to ni osat, da to ni razrušena zemaka

kaj, kar bi morda zanimalo jednega ali drugega.

Omeniti nam je pa za sedaj nekaj o zborovanju, ki ga je imelo naše „vinarsko društvo“ v nedeljo dne 30. julija. — Velika množica ljudstva, udov in neudov, domačinov in tujcev zbrala se je ob 4. uri popoldne pod košatimi kostanji, kjer je bil shod napovedan. Lep slavolok, poln narodnih zastav, krasil je uhođ vinogradov.

Streljanje na vrhu vinograda naznanjalo je pa začetek in konec zborovanja. Zborovanje samo ni trajalo dolgo, kar je tudi zakrivilo precej neugodno vreme. Po kratkem pozdravu se je preč. g. predsednik-dekan hvaležno spominjal tudi dobrotnikov društva v preteklem letu, med prvimi slavne c. kr. vlade, ki je letos blagovoljno pomagla mlademu društvu s 300 glđ. denarne podpore in darovala 4000 mladik ameriške trte za nasajo. Med drugimi dobrotniki nam je posebno še omeniti veduđnega g. podpredsednika O. Polaja iz Sežane, ki je res cel mođ, ves vnet za blagor in napredek ubogega kmeta.

Tač mođ je po mojem kraškem razumu res vreden vse hvale in časti. Nasprotno pa treba pomilovati ljudi, ki, četudi se morda prištejajo razumnikom, a vendar ne morejo ali nočejo umeti velikega pomena kmetijskih društev in tako k takim ne pristopijo. To se ne zdi preveč narodno; sličnih narodnjakov nam Bog ne daj preveč, ako naj naš revni narod še nadalje obstoji; pač pa nam porosi Nebo še obilo mođ, za propali kmečki stan tako gorečih kakor je g. podpredsednik O. Polaj. — Slišali smo dalje iz blagajnikovega poročila o gmotnem stanju društva v preteklem letu.

To poročilo glasilo se je kaj ugodno. Ne samo da so se ogromni troški pokrili z dohodki, marveč ostalo je še v blagajnici 124 glđ. prebitka, kar dovolj priča o umnem gospodarstvu v društvu. Zato pa smo društveniki pred vsem hvalo dolžni neumornemu g. predsedniku-dekanu, kateri ne samo svoje duševne sile napenja v prid društvu, ampak mu tudi prečesto pomaga v svojo gmotno škodo. Kdo bi se potemtakem čudil, če se je koncem zborovanja slišal iz vsah grl en sam navdušen klic: „Bog živi nam predsednika še mnogo let“. — Po zborovanju šli smo društveniki na povabilo preč. g. predsednika v župnišče na mal obed. Da smo se tu izvrstno zabavali, si vsakdo lahko misli, posebno še, ker nas je tomajski orkester kaj lepo in prijetno kratkočasil. Splošno sta ubrano petje in lepa godba poleg kozarca dobrega terana ljudi tako navdušila, da so bili kar iz sebe. Marsikateri izmed društvenikov je priznal, da ni imel še tako veselega in zabavnega dneva v svojem življenju. Seveda so se tu, kakor je navada ob takih prilikah, vrstile tudi razne napitnice; spomnimo naj pa tu samo onih na Njegovo Veličanstvo presv. cesarja, na preč. g. predsednika in g. podpredsednika.

Vsem napitnicam je občinstvo živo pritrjevalo. Z nočjo smo se razšli vsi srečni in zadovoljni želeč, da bi nam Bog dal učkati še mnogo tako veselih dnij.

Iz Maribora, 9. avgusta. (Izv. dopis). Koncert „Slovenskega pevskega društva“ od 6. avgusta t. l. se je v vsakem obziru tako obnesel, da bi bilo res greh, ako širše občinstvo slovensko ne izve več o tem. Dovolite zato tudi meni, če prav malo kasno, par besedic reči o tej preznameniti narodni slavnosti. V prvi vrsti moram hvaležno omeniti nemških naših sodeležanov, katerih prirojena ljubeznjivost se je ta pot osredotočila v tem, da bi nam bili radi na vsak način prepredili ta koncert. Kakor znano, dogovorilo se je bilo „Slovensko pevsko društvo“ z godbo nemškega pevskega društva na Ptuj, da bode ta godba sodelovala na koncertu ter je bil že podpisan dotični kontrakt. Naši ljubeznjivi nemški rojaki so pa terorizovali kapelnika in posamične godce, katerih nekateri so v mestni službi, da ne dobi godba nikdar več najmanjšega

zaslužka pri Nemcih in do dotični vrhu tega zgube tudi svoje službe pri mestu, ako bode sodelovali na našem koncertu. Lahko si mislite, da se je tu polastil marsikoga opravičen strah — in posledica bi bila skoro — da bi godba ne bila sodelovala na naši slavnosti — baš kakor so Nemci želeli. Toda naši rodoljubi tudi niso spali, obljubili so in zagotovili vsem onim, kateri bi v led nemškega nasilstva zgubili službo — boljša ali vsaj taka mesta, kakoršna so uživali do sedaj — in godba je šla na svoj riziko v Maribor ter sodelovala na koncertu! Resnici na čast moram omeniti, da se tako postopanje od strani nemškutarjev tudi pravim Nemcem studj ter da se kani ves odbor nemškega pevskega društva — kateri je bil godbi dovolil sodelovati — odpovedati zaradi neaktivnosti nemškutarjskih članov.

Na koncert prišlo je pevsko društvo „Slavec“ iz Ljubljane korporativno, z njimi pa še mnogo drugih rodoljubov iz Kranjske in Štajerske. Oficijelni sprejem bil je na slavnostnem prostoru, na vrtu gostilnice „Pri Gambrianu“. Došle goste pozdravil je v imenu mariborskega odbora gosp. dr. Bezjak. Potem je bila sv. maša, pri kateri so peli ljubljanski pevci; po maši bila je glavna vaja in skupni obed. Popoldne ob 5. uri začel se je koncert. Vreme se je bilo ravno lepo pripravilo za dež — prav kakor bi bilo v službi ptujskih nemškutarjev; no kljubu temu ni se dalo oplasiti niti občinstvo niti pevci. Ostali smo vsi na svojem mestu ter pod dežnjikom poslušali vse krasne pevske in glasbene točke, precej obširnega programa. — Ne bodem vam obširno opisoval in ocenjeval posamične točke, no, reči vam moram, da je toliko moški, kakor mešani zbor tako precizno, s takim občutkom in tako dovršeno pel in prednašal, da je vsak količkaj muzikalieen poslušalec imel priliko občutiti in vžiti vse krasote, ki so jih skladatelji vložili v dotične umotvore bodi si že v harmonizaciji, ideji, ali v stilizaciji. Krona vseh točk bil je mešan zbor „Ave Marija“ od Foersterja, kateri je tudi vam Tržačanom znan še iz prejšnjih let. — Slišal sem že marsikak dober mešan zbor na Slovenskem, ali takega, kakoršen je bil ta, pa še ne. Sedaj še le mi je bila naenkrat jasna vsa krasota „Ave Marije“ in prepričal sem se, s kako neodoljivo silo deluje v velikem stilu osnovana in do zadnje podrobnosti tako umetniško izvedena skladba, kakor je ta — z občutkom in razumom peta — na občinstvo. Morali so jo sveda ponavljati. Tudi godba je prav dobro igrala — mej drugimi točkami prav mnogo slovenskih in hrvaških komadov. Sploh pa je bil ves program skrbno sestavljen, točke vse sredno zbrane. Pevke in pevci zaslužijo največo hvalo, da so premagali vse težave ter se naučili toliko in tako umetnih zborov v toliki meri, da so se že po jedni skupni vaji popolnoma ujemali. Po zvršenem programu nastopili so mariborski tamburaši in pevci, kateri so nas prav izborno zabavali. V led neugodnega vremena, kajti lilo je še vedno, odšli so ljubljanski pevci in z njimi mnogo odličnega občinstva v hotel „k nadvojvodi Ivanu“, kjer se je razvnela jako živahna domača zabava. Pri Gambrianu ostalo jih je mnogo pod lopo, drugi so pa odšli v dvorane. Slavnosti se je udeležila vsa naša posvetna in duhovna inteligencija; in Kranjcem in Primorcem, ki so bili na koncertu, zdelo se je pač skoro neverjetno videti v taki slogi duhovnike — in to od najvišjih in najčastitljivejših do najmlajših — in posvetnjake vseh stanov. Ali če je že ta tiha sloga ugodno vplivala na vsacega, zdeti se je moralo omenjenim bratom, da žive v nekem bajničem svetu, čuvši govore pri „nadvojvodi Ivanu“ iz duhovskih in posvetnih ust. Obžalujemo res, da je moralo toliko gostov že pred enajsto uro na postajo, kajti koj po njih odhodu prišli so še ostali od „Gambriana“ sem in začele so napitnice in govori, kakoršnih menda še nismo, ali pa že dolgo nismo

slišali. Prvi je spregovoril gosp. Hudovernik, duhovnik v Mariboru, in dal duška čutilom, ki so nas vse navdajali; povedal je namreč jasno in glasno vsem, da je pač že vsem pravim rodoljubom dovolj tega, zlomiselnost v naš narod zasajenega prepira in da je odklenkalo vsem krivim prorokom, kateri nas uče, da imamo dva Boga — jednega v nebesih in jednega v Gorici. Mi rodoljubni duhovniki poznamo enega samega Boga v nebesih in nikogar drugega! Ravnati se hočemo po naukih svete vere, dajati Bogu, kar je božjega, pa tudi narodu, kar je narodovega — vrniti moramo torej narodu mir i slogo, katere sedaj takoj potrebuje ter nečemo več dovoliti, da bi se mešala in menjevala vera in politika, ampak goji naj se vsaka na svojem mestu! Proč torej s temi vsiljenimi nam razlikami mej konservativci in radikali — brezvercev pa mej nami ni! Vsi smo rodoljubi, ki delujemo za svoj narod ter dobro vemo, da mu vere ne smemo jemati, ne puštiti jemati — moramo pa tudi vzajemno braniti pravice svojega naroda. In tu na zelenem Štajerskem stojimo duhovni s posvetnjaki, kakor videte, mođ ob mođu, ramen ob ramenu ter branimo svetinje milega nam naroda proti brezobzirnemu tujcu, ne ozirajoč se na domače intrigante! — Za njim je govoril duhovnik dr. Medved ter rekel mej drugim, da sicer ni prorok, da pa sodi po raznih pojavih, da se bliža konec teme, v katero nas nekod silijo in tlačijo ter da se je že začelo zoreti na narodnem obnebu. Na mesto dosedanjih za malenkosti se prepirajočih politikov in drugih prvakov nastopijo novi mladi mođe, kateri brezobzirno pometejo to staro šaro ter store konec tem malenkostim in pa bratomornim bojem. Da so pa Slovenci mogli tako propasti, krivo je temu to, ker so zgubili vse velike cilje spred oči. Mi mladi moramo si postaviti nove in naroda vredne cilje ter na svoj prapor zapisati: „zjedinjeno Slovenijo“. Pred to zastavo zginila bode dosedanja tema in z njo vsi prepiri in bratomorni boji in delovali bodeimo zopet duhovniki in posvetnjaki složno na narodnem polji; ne kot konservativci in radikali, ampak kot pravi rodoljubi.

Govorili so še drugi: prof. dr. Krek, dr. Marolt, duhovnik dr. Senjan in drugi v enakem smislu. In tako je bila v najlepši nadi, z najboljšimi nadami za bodočnost zvršena ta prepomljiva in vsacemu udeležencu nepozabna pevska slavnost. Dal Bog, da se kmalu uresničijo želje in ideje tu izražene.

Politični pregled.

Notranje dežele.

K velikim vojaškim vajam v Galiciji odide Njeg. Veličanstvo v noči mej 2. in 3. septembrom. V Galiciji ostane do 10. septembra, od koder odide k velikim vajam na Ogrsko.

Minister zunanjih poslov grof Kalnoky odpotoval je v Ischl na običajno poročilo pred cesarjem.

Z ozirom na ukaz vlade, da morajo Praške ulice imati dvojezične napise, ker tam žive tudi Nemci, pozivljajo „Narodni Listy“ češke manjšine po nemških mestih, naj odpošljejo takoj peticije do vlade, da zaukaže dotičnim mestom preskrbeti tudi češke napise. Tudi mi Slovenci bodeimo morali izkoristiti naredbo Praškega namestništva, kajti ne moremo si misliti, da bi bilo v Trstu, Celju in v Gorici krivično, kar je v Pragi zakonito.

Avstrijsko vojno ministerstvo poslalo je potajno okrožnico posamičnim vojnim poveljnikom, v kateri se absolutno zabranjuje kakeršnokoli mučenje vojakov. Ako bi se pa vendar dogodilo kaj takega,

morajo poveljniki poročati o vsakem posamičnem slučaju neposredno ministerstvu.

O avstro-ruski trgovinski pogodbi trdi „Budap. Corr.“, da se bode mogla izvršiti še-le v sredi meseca septembra in to zadegadelj, ker so razni visoki dostojanstveniki na dopustu.

Obrtna anketa zaključila se je dné 10. t. m. Zaslšanih bilo je 365 izvedencev. Stalni odbor sklenil je, da predložita poročevalca samo načela za preuredbe, namesto čisto novih naredeb.

Znano je, da zahtevajo Tirolski Italianissimi, naj bi se južni Tirol odtrgal od severnega, v led česar bi dobil sveda laetno samostojno upravo. Samostojni južni Tirolski naj bi bil Trident glavno mesto. Ali gorje deželi, ako bi Italianissimi v njej gospodarili tako, kakor gospodarijo mestni očetje v Tridentu! To malo mesto ima baje nad 3 milijone dolga. — In takim gospodarjem na ljubo naj bi se raztrgala dežela!

Rusini osnovali so v Lvovu društvo za nakupovanje posestev. Društvu namen je nakupovati kmetije, ki so prišle na dražbo. Na ta način ne pridejo posestva v tuje roke, ampak oddajale se bode zopet rusinskim kmetom.

V Zagrebu se poojstrujejo razmere mej vladno in opozicijsko stranko zlasti v mestnem zboru. Opozicija se noče udeleževati sej mestnega sveta, v led česar je bilo že več sej nesklepčnih. Opozicija zahteva, da se dopusti nje interpelacija radi postopanja policije ob volitvah, v kar pa župan noče privoliti.

Madjari v Velikem Varadinu demonstrirajo proti grško-unijatskemu škofu. Zbralo se je okolu 2000 ljudi pred škofovsko palačo, ki so kričali „Smrt Pavlu!“ Pobili so okna rumenske cerkve. Ko so dospeli konjki, da razneó izgrednike, vrigel je nekdo izmed množice dva goreča omota umetelnega ognja proti vojakom. Konji so se splašili in poteptali več oseb. Dva otroka in činitelj sam so težko ranjeni. Več izgrednikov so zaprli.

Vnanje države.

Srbska skupščina odobrila je v drugem čitanju posojilo 22½ milijona frankov. Odobrila je tudi začasno trgovinsko pogodbo z Belgijo.

Pruski princ Henrik udeleži se velikih vaj italijanske mornarice. S tem je najjasneje ovržena neslana govorica o tajni pogodbi mej Rusijo in Italijo.

Shod nemških katolikov vršil se bode od 27. do 31. avgusta v Würzburgu.

Finančni ministri vsah nemških držav sešli so se dne 9. avgusta v Frankobrodu, da se dogovore, kako bi se dale na novo urediti finančno razmere velike nemške države do posamičnih držav. Pruski finančni minister je prinesel soboj celo kopo načrtov — za povišanje davkov. Namerovani novi davki presejajo baje svoto 100 milijonov. Naravno, da se nemški davko-plačevalci nič kaj ne vesele posvetovanj v Frankobrodu, ki so zgolj posledica nenasitljivosti nemškega šovinizma.

Na berlinski borzi zagotavljali so dné 10. t. m., da bode carinski vojni med Rusijo in Nemčijo skoraj konec. — Nasprotno pa je uvedla ruska vlada z dném 11. t. m. 50% doklado na nemške proizvode in to tudi na duhan.

Te dni se je močno širila govorica, da se vrše dogovori mej sveto stolico in sultanom radi konkordata. V imenu sultana da je odšel v Rim rimsko-katoliški patrijarh. Ker pa z drugi strani oporekajo tej vesti, je težko uganiti, koliko je resnice na tej govorici.

Ministerski svet italijanski posvetoval se je o krizi gledé drobiža. Sklenil je nakovati za 10 milijonov bakrnoga drobiža ter izdati za 30 milijonov papirnatega denarja po 1 liro komad. Za papirnati denar jamči tolika svota, naložena v srebru v državnih blagajnah.

Italijanska poslanska zbornica ima zopet svojega neizogibnega rogovileža Imbrianija. Izvoljen je bil nedavno v Correttu. Pričakovati nam je zopet mastnih interpelacij, naperjenih proti Avstriji. V Napolu priredili so mu dijaki velike ovacije. Imbriani je označil sedanjo italijansko vlado kot močvirje najnižjih strastij, ter je obljubil umreti za svoje „idejale“. Nekateri italijanski listi zagotavljajo, da zmaga Imbrianijeva jako vznemirja avstrijsko vlado. To ravno ne, gospóda. Imbrianiju samemu bi se naša vlada izvestno smijala, vznemirjati pa jo mora okolnost, da ima ta ščevalec veliko več somišljenikov po Italiji, nego nam more biti ljubo.

Talijanski senat sprejel je novi bankarski zakon. Glasovalo je 159 senatorjev, izmed katerih 100 za v sprejemo, 57 proti, 2 nista glasovala. Kralj je zakon potrdil s svojim podpisom ter takoj odpotoval. Na čelo nove italijanske banke pokličejo najboljše sile bivše narodne in toskanske banke.

Socijalisti v Zurigu imeli so dné 10. t. m. burno zborovanje. Razpravljalo se je o vprašanju: kako naj se vedejo socijalisti, ako nastane vojna? Angleži predlagajo, da se v takem slučaju socijalisti izrečejo za vzdržanje miru ter splošno ustavijo delo. Vodja nizozemskih socijalistov nasvetuje, da naj se v takem slučaju socijalisti branijo služiti v rezervi ter da naj ustavijo delo le v taci obrtinjah, ki so v zvezi z vojno upravo. Govornik izjavlja, da nasveti Nemcev nišesar ne veljajo. Nemci se čuvajo sosebno pred Rusijo, ta pa ni nikakor toliko zagrešila, kakor so grešili razni kapitalisti. Sploh pa mora priznati tudi Francija, da je Nemčija gnezdo nasilstva in despotizma. Tej trditvi ugovarja mej splošnim smehom Liebknecht. Jedu avstrijskih delegatov izjavlja, da so tudi avstrijski socijalisti revolucionarji in nasprotniki militarizma. Priporoča dejansko postopanje, da se vladam pokaže moč socijalizma.

Kongres socijalistov je sklenil nadalje sezvati socijalistične člane vseh parlamentov, da se zedinijo v skupno in zložno delovanje za uvedenje 8-urnega delavnika.

V Parizu je vedno še mnogo ropota vsled že omenjene knjižice, naperjene proti bivšemu ministerstvu. Nekateri ministri izrekli so, da namerujo sodnijsko postopati proti pisatelju. — Nadškof Aixki, mons. Soulard, objavlja v „Figaru“ pismo o dolžnostih volilcev. V tem pismu pravi, da sv. Oče sicer pripoznava ljudovlado v svoji obliki, nikakor pa ne sedanje ljudovlade razkolnikov, proganjalcev in roparjev.

Turčija je previdna. Ker Rusi snujejo novo vojno brodovje v sredozemskem morju, boji se za svojo kožo Turčija. Objavlja v svoji bojzani oficijelen članek, v katerem spominja, da so Rusi imeli svoje lastno brodovje v sredozemskem morju že v preteklem stoletju, kar je bil baje vzrok raznim vojnám; tudi leta 1859, imeli so Rusi svoje brodovje v Villafranki, ko je bilo to pristanišče še v oblasti bivšega kraljestva Sardenskega. Tudi to je imelo osodepolnih posledic za evropske države. Zaradi tega pripoznava Turčija veliko važnost novega sredozemskega ruskega vojnega brodovja ter nameruje za vsaki slučaj utrditi svoja pristanišča v sredozemskem morju po načrtih belgijskega inženirja Brialmonta.

Različne vesti.

Voditeljem vojnega ministerstva je imenovan F. Z. M. baron Merkl, ki je bil dosednj prvi sekcijaki načelnik v tem ministerstvu.

Iz Sežane se nam piše: Moj gosti, ki so prišli dne 26. julija v našo lepo Sežano, zapazila sem tudi moža, kateri sicer ni pisatelj ali pesnik, ali kateri deluje

neumorno na korist domovine. In ta mož je g. Kancler iz Gorice. Ta mož je marljiv kakor čebelica v vinogradu naroda. Mislim si večkrat, kako hvalo bi mu bili peli Slovenci, ako bi ga bil Bog k sebi poklical ob težki bolezni, katero je preстал. Ker pa je okreval in ostal pri življenju, se nikdo ne zmeni zanj. Čas bi bil pač, da bi Slovenci jeli častiti zaslužne može tudi dokler so še živi, ne pa samo po smrti. Mrtvi dobe pri Bogu boljše plačilo nego jim je moremo dati mi. In ako se kažemo hvaležne starim možem, vspodbujamo s tem zajedno mlajše. Bodimo torej hvaležni starému Kanclerju, vsaj hvala na stare dni ne more škodovati. Nasprotno: kako blaži to človeka, krepi in povzdiguje! — O tem sem se prepričala sama, ko sem se mudila v svoji rojstni vasi in ob tej priliki obiskala častitega moža — zlatomašnika Jekšeta. Ko se je zasukala govornica na njegovo zlato mašo, zažarilo je „Vrlemu možu“ oko samega veselja in utrnila se mu je solza — veselja. Ta prizor ganil me je do srca in rosilo je tudi meni oko. Ne vem, ali je zapazil to ljubljene zlatomašnik, a vedel je, da se radujem njegove sreče. Kajti prijel je mojo desnico z obema rokama ter jo stisnil prav krepko. — In kaj je tako prešinjalo častitljivega starčka? Kaj družega, nego zavest, da se mu je narod pokazal hvaležnega. Hvaležnost je mej najlepšimi čednostmi naroda. In zato se nađejam, da se Goriški Slovenci skažejo hvaležne do trudoljubivega g. Kanclerja. To mu bode sladilo starost, ker mu utrdi sladko zavest: da je delal in trpel za hvaležno domovino slovensko.

Osnovni občni zbor pevskega društva „Skala“ v Križu dne 6. t. m. bil je v kljub zelo neugodnemu vremenu še precej mnogobrojno obiskovan. V odbor izvoljeni so naslednji: G. Kristjan Košuta št. 177, predsednik; g. Kristjan Košuta, št. 216 (mesar), blagajnik; g. Anton Kovač, tajnik; gg. Jožef Bogatec, Janez Žerjav, Jožef Tence, Jožef Sedmak, Jakob Sedmak in Anton Bogatec št. 107 odborniki; gg. Janez Tence št. 196, Martin Košuta št. 26 in Jernej Kralj pregledovalci računov.

Zanimanje za društvo je veliko. Vse kaže, da so se Križani za dobro vzbudili iz dosedanjega narodnega spanja; kajti dosedaj upisanih je blizu sto udov. Čestitamo novoizvoljenemu odboru ter mu želimo najsrečnejši uspeh. Od njegove delavnosti in trudoljubivosti bode odvisno, da društvo izpolni nade, koje se vanje stavljajo — da postane skala, ob kateri se razbijejo valovi pogubnih naporov od strani naših narodnih sovragov. Na delo toraj!

Iz sv. Križa se nam piše: Dne 6. t. m. vršil se je občni zbor pevskega društva „Skala“. Omenjenega dne je bilo v Križu veliko veselje, kajti krepko je donela slovenska pesem iz grl naših mladencev. Dá, tudi našim nasprotnikom bi se moralo odtajati srce, da bi stopili na našo pošteno stran. Saj bi morali prevideti ti nasprotniki, da je zastoj ves njih trud. „Skala“ ostane skala, ob kateri se razbijejo vse zlobne nakano. Zato pa smo hvalo dolžni onemu, čegar zasluga je, da se je ustanovila „Skala“, in to je vrli pevovodja Ivan Melak. On je zasadil v srca mladencev ljubezen do slovenske pesmi, koja naj širi slovensko narodno zavest. Trud njegov je bil velik, zato pa mu je zagotovljena naša hvaležnost.

Žalostno je pač, da se moramo Slovenci tako trdo boriti za svoje pravice, žalostno, da nam hočejo gospodariti tuji na naši zemlji. A na tem smo krivi najbolj mi sami: ako bi bila v nas vseh ukoreninjena krepka narodna zavest, gotovo ne bi trebalo tako hude borbe.

Ne dajte se torej slepiti od nikogar, ki vas hoče zavesti v zmote! Stojte zvesti za našo stvar in ogenj pravične naše jeze ugasne poprej, nego si mislimo sami.

Iz Lipice nam poročajo, da bode o mraku dne 15. avgusta Lurska dolina, —

ta krasni biser okolice in našega kršnega Krasa, — sijajno razsvitljena in se bodo prizigali umetni ognji. Mej tem vršilo se bode petje. Slovenski pevski zbori so najuljudnejše povabljeni, sodelovati pri tej slavnosti. Kdor nima kaj posebnega na vsopredu, pohiti le dne 15. avgusta v Lipico!

Iz Črnegakala prejeli smo precej obširen odgovor na naš zadnji dopis iz Dekani. Dopisnik iz Črnegakala trdi, da so se občinske volitve v Dekanih vršile povsem pravilno v navzočnosti vladnega komisarja g. Fabricija. Volitev se je vršila po tem redu, da so najprvo volili volilci podobne Kubedske, a oni iz Dekanov najzadnji. V ta način volitve je privolil deželni odbor. Imenik volilcev je bil razporežen na ogled skozi 4 tedne. Časa je bilo torej dovolj za reklamacije. Volitve res niso bile razglašene, zato je pa vsak volilec dobil pozivnico in to je še najbolj razglašeno. Ni res, da so volilci od sv. Antona in Dekanov odšli, ne da bi bili volili, ampak res je, da jih je oddalo svoj glas nad 60, o čemer priča volilni zapisnik. Odšli so le nekateri volilci nasprotne stranke, ko so videli, da nič ne odpravijo. Volilna komisija ni mogla zavračati nasprotnih glasov že zato, ker od nasprotne strani nikdo volil ni. Torej tudi to ni res, da je komisija postopala pristransko. Kake vsebine da je uloženi protest, je lahko uganiti, ako povemo, da ga je sestavil znani M. Po perju se ptiča spozna.

Iz spodnje okolice se nam piše: Tukajšnji list „Il Mattino“ priobčil je min. ponedeljek notico, govorečo v nekakem prepriu v Barkovljah. Ta list je poročal, da se je stvar vršila v „krémi z vrtom“, kjer je imelo svoj koncert „neko okoličansko društvo“. Pred vsem je treba omenjati, da se je vršil koncert v najlepšem redu, in so obiskovalci istega šele pozno zvečer, odhajajoč, izvedeli, da se je vršil nek prepri „v dvorani“ kréme istega društva, povzročen po nekterih lahonih ali renetgatih iz mesta, prepeljajočih znano: „Nella patria de Rossotti“. — Vsek pravi Slovenec mora protestovati, ako sliši peti to pesem na okoličanskih tleh t. j. na čisti slovenski zemlji. Najbolje bi bilo seveda, ako bi oblasti prepovedale peti to pesem!

Omenjam še, da so v Barkovljah že večkrat bili pretepi radi omenjene pesmi. Pisatelj teh vrst je bil sam navzoč, ko so se spoprijeli vrli domači fantje z laborskimi pobalini vsled pevanja te pesmi, a prišli žandarji so pomirili stvar. Posebno pa treba naglašati, da se prepeva ta pesem navadno le v ta namen, da žali narodnost našo. Radi te pesmi utegne nastati še marsikak prepri. Torej: proč žnjo! „Mattino“ pa se je se svojo omenjeno notico res strašansko blamiral! Priznava namreč, da dotično krémo obiskujejo le Slovani, naglašá celó, da je bila dotičnega dne tam slovenska veselica, in vender je šlo nekoliko meščanov ravno v isto krémo prepovat izzivajočo pesem „Nella patria di Rossotti“. — Čemu so šli tja? Kakov jim je bil namen? Noben drugi seveda, nego da bi izzivali. Kaj bi pač rekli gospóda italijanska, ako bi n. pr. Slovenci prišli h kaki veselici „Unione Ginnastica“, ter bi pričeli tam peti naš „Naprej“?

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabralo se je dne 6. avgusta v Dutovljah v krasnem Tugonjku pri sestanku družine Šeuka-Jagrovo 6 kron. — Svetoivanski tamburaši o priliki izleta v Dolini nabrali so 10 kron. Prvo krono so podarili: š. g. Andrej Furlan, svetoivanski kapelan in g. Tone Buhlar.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. V namen, da postane pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah pokrovitelj „Družbe sv. Cirila in Metoda“, daroval je „Barkovljan“ 1 krono.

Drugi občni zbor slov. ferij. društva „Sava“ bode v Kranji dne 13. avgusta t. l. Vspored zborovanju je sledeči: a) Poročilo odborovo, b) določitev društ. delovanja za bodoče leto potom navoda in pro-

računa, c) oglašeni predlogi, d) interpelacije, e) poročilo preglednikov, f) volitve, g) slučajnosti.

„Istarska vinarska zadruga“ je ustanovljena v Pulju, kakor so brzojavili „Naši Slovci“. Prvi upis šteje 63 zadrúžnikov vsak po 100 gld.

Kolera. Radi preteče nevarnosti po koleri izdalo je ministerstvo notranjih poslov okrožno političkim oblastim, v kateri odreduje vse potrebne korake, v obrambo. Službeni list višjega zdravstvenega sveta pa prinaša dne 10. t. m. članek, v katerem pravi med ostalimi: Zdravstveni položaj je letos za Avstro-Ogrosko silno resnoben. Treba napeti vse sile, da se obranimo te kužne bolezni. V Rusiji širi se kolera proti vstoku, v Podoliji ojačila se je in prav tako se je udomaćila v Besarabiji, v raznih mestih blizu meje. Galicija in Bukovina sti v veliki nevarnosti. Kolera pojavlja se tudi v Rumuniji in ob Donavi, v Italiji in Franciji, toraj preti z ozirom na razvito avstrijsko trgovino s temi državami neposredno nevarnost avstrijskim pokrajinam na jugu.

V Celju umrl je 10. t. m. nek delavec, ki je pobegnil iz Madjarske.

Ljudski shod bode jutri popoldne ob 5 uri pop. v gostilni „All' Operaio“ (pri sv. Jakobu). Razpravljalo se bode izključljivo v slovenskem jeziku poleg že priobčenega programa.

Književnost.

„Slovenski Svet“, št. 15. ima sledečo vsebino: O kulturni vzajemnosti Slovanov. — O Obodski proslavi. — Letina in spe t. l. v Rusiji. — Iz poezij Fr. Levstika. — Vasovanje. — Skupščina na Lovčenu. — Ruska pesem. — Iz Krčevinskih potočnic. (Elegija). — Prigodnica (Pesem). — Biserje i alemovi. — Marko znade, što je za djevojke (Dva načina). — Fin de siècle. — Ples in plesovna glasba (Konec). — Malo kritike (Dalje). — Ruske drobtinice. — Ogled po slovenskem svetu. — Književnost. — Listnica uredništva. — Oglasi na zavitku.

Bratje telovadci!



Ker se bliža dan javne telovadbe pri „Mondo nuovo“, naprošeni ste, da pridete k zadnjim vajam v ponedeljek, sredo in petek ob 8½ uri zvečer.

Na zdar!

Ljubomir Nehrony,
učitelj

Javna zahvala.

Podpisani zahvaluje se tem potem onim gg., kateri so blagovolili podariti kako svoto ob priliki koncerta od dne 6. t. m., slavnemu „Obrotniskemu društvu“ v Barkovljah, posebno pa slavnemu pevskeemu društvu „Slava“ od sv. M. M. Dolenje na vrlem sodelovanju pri koncertu.

V Barkovljah, dne 7. avgusta 1893.

Odbor pevskega društva
„Adrija“.

Posestvo na prodaj

ob cesti mej Komnom in Trstom. To posestvo obstoji iz 35.000 sežnjev zemljišč (čista zemlja brez kamenja, njive, travniki in gozdič) in jedne velike hiše. Prodajna cena je 4500 gld. Oglasiti se je pri upravnistvu „Edinosti“ 1—2

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja Jožef Cerne Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

Alojzij Suppanz

urar, Corso štv. 39. 70—104

Prodaja in popravlja ure.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah ozdravi vsak kašelj, pljučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 63-104
PRAVMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg
Poštne pošiljave izvršujejo se neutegoma.

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi odlikovane lekarni Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgjanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so previde z „sidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica: **Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen. Prag.** 43-20



Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1.

34 priporoča

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: percale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končenino in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, srajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Zaloga Dunajske tovarne

pohištva IGNAC KRON & COMP.

V TRSTU

Via Canal grande, vogal ulice S. Nicolò priporoča 13-6

svoje velikansko zalogo pohištva najsolidnejše kakovosti v najmodernejših modelih po tovarniški ceni.

Pismeno jamčenje!

Velika zaloga pohištva iz železa vsakovrstne kakovosti zmiraj popolnoma vrejena.

Da zamore p. n. občinstvo tudi zunaj Trsta zbrati si solidno pohištvo v raznovrstnem stilu, razpošiljam moj novi cenik na zahtevo v katerikoli kraj gratis in franko.

Pozor!

Usojam si naznaniti p. n. občinstvu, da sem vnovič odprl v via Nuova št. 27

trgovino z manufakturnim blagom (prej Ivan Milič)

ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce 52-12
M. Milič.

Železnato vino



pripravlja G. Piccoli, lekar v Ljubljani.

V temu vinu je raztopljeno železo takó, da je more prebavljati tudi najslabjši želodec, radi česar je rabijo z najboljšim vspehom osebe z nezadostno krvjo, kakor tudi take, ki so oslabele valed bolezní.

Ne more se zatorej zadostno priporočati materam, katerim je mnogo do zdravja svoje dece. Bledi, mršavi otroci, in sploh taki, kateri izgledajo bolešno, so vsled nezadostne svoje krvi vedno bolj podvrženi otroškim boleznim ter tudi laglje na istih poginejo ali pa jih zmorejo mnogo tožavnejše nego zdravi in krepki.

Vsled rabe tega vina okrepi želodec; množi se tek, prebavljanje je lahko, množi se v našo hrano tolikanj potrebna kri ter vdobi se sveža barva, koja znači zdrave. — Cena steklenici for. 1. — Večje steklenice f. 1.50. Zunanje naročbe izvršuje se točno proti poštnem povzetju. 12-4

Kwizdina

protinova tekočina. Mnogo let preskušeno, bolesi utešujoče sredstvo.

Cena 1/2 stekl. a. v. gld. 1. — 1 stekl. a. v. 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva izrečno IIIb-7

Kwizdina protinova tekočina iz okr. lekarne v Korneuburgu pri Dunaju,



Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-22

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt-Bureau & commercielor Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

Znatno znižane cene.

Stiskalnice za vino, sadje in oljke.

Izviren fabrikat 10-7

najnovjše in izvrstne konstrukcije z neprestano delujočo dvojnato silo. Zajamčena je največa delavnost do 20% večja nego pri katerih si bodi družih stiskalnicah.

Pri vseh razstavah s prvimi nagradami odlikovani

mlini za grozdje, sadje in oljke,

stroji za sušenje sadja, kakor tudi vseh drugih pridelkov iz rastlinstva, živalstva in rudinstva,

stiskalnice za seno, slamo itd. na roko, stroji za trebljenje koruze, za čiščenje žita. Najnovjše avtomatične in patentovane „SYPHONIA“ škropilnice.

Izdelujejoje jedino le tovarnarji:

P. H. MAYFART & C.º

tovarna za gospodarske in vinarske stroje

DUNAJ, II., Taborstrasse št. 76.

Kataloge razpošilja zastopnj. — Vsprejema zastopnike. Opominja se vsakdo, da pazi na ponarejanja.

Junger Lehrer für slovenisch gesucht. Gefl. Offerte (mit Honoraranspruch) unter K. P. a. d. Exped. 3-3

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Permanentno razpečevanje.



Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Spričavalo analize.

Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije izjavlja s tem, da je podvrzel mikroskopični preiskavi papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistoga lana; pri nadaljnem preiskovanju se je prepričal tudi, da je popolnoma brez glicerine in da jeden kvadratni meter tehta le 9.284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano jeden najboljših in da je isti popolnoma brez zdravju škodljivih tvarij. 24-7

Trst, 19. aprila 1893.

Prof. Avg. Vierthaler.

Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.

Škropilnice in žvepljalke za trte

inžinirja Živica,

MLATILNICE IN ČISTILNICE ŽITA, mlini in stiskalnice za vino,

sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi vse potrebno za stroje

se dubiva zmiraj v zalogi tvrdke

Schivitz & Comp.

(Živic in družb.)

V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

„SLAVIJA“

VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej „Slavija“ že dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštvenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 6. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 splačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gold.
2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1332 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.
3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1383 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.
4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr., prejel so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.
5. Marija Lenčkova, posestnica na Bianci ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačano zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jušičih, zavaroval se je dne 5. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji splačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsaga vkup 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.
7. Ivan Zelezničar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 28. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.
8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.
9. Andrej Velikajne, gostilničar v Ilirski Bistrici, bil je zavarovan od dne 15. maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej udovi 1000 gld.
10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.
11. Ernesta Jelusičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani

v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12.